

अत्र आद्ययोः प्रच्छन्नत्वात् चिरकालं न तत्त्वनिश्चयः अंत्येतु प्रत्यक्षलिङ्गेऽपि आपत्कालवशाद्द्वर्माधर्मयोर्व्यत्यासो जायत इत्याह एवमिति एतदेवं रूपं लोकप्रत्यक्षं लिङ्गं ब्राह्मणस्य स्वाध्यायप्रवचनादि क्षत्रियस्य शौर्यादि वैश्यस्य कृष्यादि तत्तथैव यथोक्तमेव तथापि नित्यवृत्ती नित्यं वर्त्तते तौ नित्यवृत्ती धर्माधर्मौ तद्विङ्गं भजेतां अयं भावः क्षत्रलिङ्गं ब्राह्मणवैश्ययोरापदि धर्मः अनापद्यधर्मः तथा चैकस्यैव लिङ्गस्य वर्णांतरे अवस्था भेदाद्धर्मत्वमधर्मत्वं च नित्यमिति तत्रापि विशेषमाह आद्यमिति आद्यं ब्राह्मणलिङ्गं याजनादियस्यास्ति ब्राह्मणस्य तस्यैव तत्प्रमाणं अव्यभिचारि आपद्यपि क्षत्रियेण याजनाध्यापनादिकं न कर्त्तव्यमित्यर्थः एवं विधितं आपद्धर्मं शास्त्रान्निबोधुं ध्यस्व ॥ ३ ॥ ननु कथं तर्हि एकचक्रायां भिक्षाटनं ब्राह्मणस्यैवासाधारणत्वेन विहितं भवद्भिः कृतमित्याशंक्याह लुमायामिति प्रकृतिः जीविकाहेतुभूतं धनं तच्च क्षत्रियस्य भूमिशस्त्रादिकं वैश्यस्य धनपश्यादिकं तस्मिन् सर्वात्मनानष्टे सति येन कर्मसंध्योपासनादिकं निष्पादयेत् तत् भिक्षाटनादिकमपि परीक्षेत् कर्तुमिच्छेत् अन्यथा जीविकाया अभावात् कर्मलोपः प्राणनाशश्च स्यादतोऽत्यंतापदितावान् विप्रधर्मो पीतरैरनुष्ठेय एव प्रकृतिस्थश्चेति आपदि आपद्धर्मं प्रकृतिस्थोऽपि यद्यापद्धर्ममनुसरेत् स लोभाद्गर्ह्यः आपत्स्थोऽपि यदि प्राकृतं धर्ममनुसरेत् स जीवनलोपात् कुटुंबहिंसया च गर्ह्य इत्यर्थः ॥ ४ ॥ अवि

एवं तथैवापदि लिङ्गमेतद्धर्माधर्मौ नित्यवृत्ती भजेतां ॥ आद्यं लिङ्गं यस्य तस्य प्रमाणमापद्धर्मसंजयतं निबोध ॥ ३ ॥ लुमायां तु प्रकृतौ येन कर्म निष्पादयेत् तत्परीक्षेद्दिहीनः ॥ प्रकृतिस्थश्चापदि वर्तमान उभौ गत्यौ भवतः संजयैतौ ॥ ४ ॥ अविनाशमिच्छतां ब्राह्मणानां प्रायश्चित्तं विहितं यद्विधात्रा ॥ संपश्येथाः कर्मसु वर्तमानान् विकर्मस्थान् संजयगर्हयेत्स्वं ॥ ५ ॥ मनीषिणां सत्त्वविच्छेदनाय विधीयते सत्सु वृत्तिः सदैव ॥ अब्राह्मणाः संतितु येन वैद्याः सर्वोत्संगं साधु मन्येत तेभ्यः ॥ ६ ॥

नाशमिति यत्तस्माद्धेतोः विधात्रा अविनाशो वृत्त्यंतरोपजीवनेन ब्राह्मण्यस्य नाशो विनाशस्तदभावमिच्छतां ब्राह्मणानां आपदुत्तीर्णानां प्रायश्चित्तं विहितं तस्माद्धेतोरापदि अन्यस्यान्यधर्माश्रयणं प्रसक्तमेवेति ज्ञायते अतएव एकचक्रायामस्माभिः कृतं भिक्षाटनं नानुचितमित्यर्थः एवमनापदिकर्मसु वर्तमानान् आपदि च विकर्मस्थान् संपश्येथाः सम्यगेवेदमिति पश्येथाः अन्यथा तु आपदिकर्मस्थान् आत्मपरहिंस्रान् अनापदिविकर्मस्थांश्चातिलुब्धान् विगर्हयेत्स्वं ॥ ५ ॥ किंच मनीषिणां मनसः नियं हं नाशं कर्तुमिच्छतां ईष्यति हिंसादर्शनेष्वित्यस्य रूपं सत्त्वविच्छेदनाय सत्त्वस्य बुद्धिसत्त्वस्य चिदात्मना सह एकलोलीभूतस्य विच्छेदनाय मुंजेषीकान्यायेन पृथक्करणाय सत्सु सतांगुहेषु वृत्तिर्जीविकाशास्त्रे विधीयते वेदानिमं लोकममुंच परित्यज्यात्मनात्मानमन्विच्छेदिति श्रुत्यात्मान्वेषणाय सर्वसंन्यासपूर्वकं भिक्षाचर्यविधानात् न ब्राह्मीवृत्तिः कस्यापि निष्ठा येतु अब्राह्मणा अपि वैद्याः विद्यानिष्ठाः न भवंति तेषां भिक्षाचर्यस्या विधानात् तेभ्यः तेषामर्थे सर्वोत्संगं सर्वेषां उत्संगं समीपं सत्त्वधर्मसंयोगं आपदनापदोरुचितं साधु मन्येत सर्वोच्छेदमिति पाठे तेभ्यस्तेषामर्थे भिक्षाटनं सर्वधर्मोच्छेदाय मन्येत इत्यर्थः ॥ ६ ॥